

Resolució 421/2019, de 5 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 337/2019

Administració reclamada: Direcció General de Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Un informe sobre d'estat de Tàrraco com a Patrimoni de la Humanitat.

Sentit de la Resolució: Desestimació

Resum: Si l'autor de l'Informe sol·licitat considera que és un document de treball, de caràcter confidencial (des del seu punt de vista), subjecte encara a aportacions diverses, que poden alterar els termes en els que està actualment redactat, difícilment se'l pot considerar en aquest moment "l'informe d'ICOMOS" sol·licitat; no ho serà mentre aquesta institució no l'hagi fet seu en qualitat d'informe definitiu. Cal concloure, per tant, que mentre no sigui considerat com a definitiu per part d'ICOMOS és procedent aplicar a aquesta sol·licitud la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.a LTAIPBG i denegar l'accés a l'informe sol·licitat.

Paraules clau: Generalitat. Periodista. Patrimoni històric. Informe. Causes d'inadmissibilitat. Notes i esborranys. Reclamació contra inadmissió. Trasllet a terceres persones.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 29 de maig de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 337/2019, presentada per un periodista contra la Direcció General del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 de maig de 2019 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació pública al Departament de Cultura de la Generalitat, Àrea de Patrimoni: El vicepresident d'ICOMOS Espanya, JT, ha fet un informe sobre l'estat dels monuments que formen part de la Declaració de Patrimoni Mundial de la Humanitat des de l'any 2000. Com a ciutadà preocupat per la gestió dels recursos públics vull tenir accés a l'informe on l'organisme internacional que vetlla per la bona gestió dels monuments declarats Patrimoni Mundial de la Humanitat analitza l'estat en què es troben les restes arqueològiques de Tàrraco (Tarragona).
3. El 28 de maig de 2019 la Direcció General del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat contesta la sol·licitud anterior indicant que no té l'informe sol·licitat definitiu i que la persona reclamant hauria de demanar-lo a ICOMOS.

4. La Reclamació presentada el 29 de maig de 2019 indica que la Direcció General de Patrimoni Arquitectònic es nega a facilitar l'informe al·legant que no l'han fet ells i que és provisional.
5. El 30 de maig de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Cultura de la Generalitat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà el Departament en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
6. El 14 de juny de 2019 la GAIP rep l'informe del Departament de Cultura de la Generalitat, que explica les circumstàncies en les que s'estaria elaborant l'informe sol·licitat. Exposa que *“En el tràmit de l'elaboració de l'informe tècnic per part d'ICOMOS, mitjançant correu electrònic de 16 de maig de 2019, el Dr. JTJ, vicepresident del Comitè espanyol d'ICOMOS, s'adreça a aquesta Direcció General confirmant una reunió per recaptar informació al respecte. I remet l'Informe preliminar de la “misión para evaluar la conservación y gestión de los bienes inscritos en la ciudad de Tarragona”. El segon paràgraf de l'apartat antecedents de l'informe preliminar diu, textualment: “Este informe es un **documento interno y confidencial** que se enviará a las distintas Instituciones implicadas en los temas de conservación y gestión de los bienes del conjunto romano de Tarraco en la ciudad de Tarragona, para coordinar reuniones con las mismas y poder recibir sus correspondientes observaciones para elaborar así nuestro informe final con valoraciones y recomendaciones”.*

L'informe del Departament conclou amb les consideracions següents: *L'informe tècnic que sol·licita el Sr... (la persona reclamant) no és definitiu i, en aquest sentit, té caràcter d'esborrany i pot contenir errors. Molts dels apartats no estan complimentats perquè resta verificar-los amb les entitats responsables dels béns. Aquest fet, queda expressament dit a l'apartat de l'informe on s'exposen els antecedents i on es ressalta que es tracta d'un document “intern i confidencial”. Entenem, per tant, que fer públic aquest document podria crear confusió a la persona interessada i indefensió a les parts que estan implicades en el procediment. Per altra banda, l'autoria de l'informe no és pas del Departament de Cultura sinó del Comitè espanyol d'ICOMOS, raó per la qual entenem que, sota la seva responsabilitat, correspondria a aquest darrer autoritzar la seva consulta i/o difusió.*
7. Vista la seva condició de tercera persona afectada, el 18 de juny de 2019 la GAIP trasllada la Reclamació al vicepresident del Comitè Espanyol d'ICOMOS.
8. El 21 de juny de 2019 el vicepresident del Comitè espanyol d'ICOMOS informa a la GAIP que l'informe sol·licitat encara no està conclòs, que estan pendents reunions amb alguna de les institucions responsables del conjunt monumental de Tarragona i que estima que no podrà estar acabat fins a finals de juliol de 2019.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret,*

especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Inadmissibilitat de la sol·licitud

El Departament de Cultura argumenta dues consideracions per no facilitar la informació sol·licitada.

Per una banda, considera que l'informe sol·licitat és un esborrany, no és un informe definitiu i pot contenir errors. Aquestes apreciacions són confirmades pel seu autor, que explica que l'informe sol·licitat està en procés d'elaboració, pendent encara de les aportacions que poden fer algunes de les institucions responsables del patrimoni monumental de Tarragona. Aquestes apreciacions encaixen amb la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de l'article 29.1.a LTAIPBG (malgrat que el Departament de Cultura no la invoca expressament), segons el qual procedeix la inadmissió a tràmit de les sol·licituds “si demanen notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic”. Efectivament, si l'autor de l'Informe sol·licitat considera que és encara un document de treball, de caràcter confidencial (des del seu punt de vista), subjecte encara a aportacions diverses, que poden alterar els termes en els que està actualment redactat, difícilment se'l pot considerar en aquest moment “l'informe d'ICOMOS” sol·licitat; no ho serà mentre aquesta institució no l'hagi fet seu en qualitat d'informe definitiu. Cal concloure, per tant, que mentre no sigui considerat com a definitiu per part d'ICOMOS és procedent aplicar a aquesta sol·licitud la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.a LTAIPBG i denegar l'accés a l'informe sol·licitat.

Per una altra banda, el Departament de Cultura també argumenta com a motiu per denegar l'informe sol·licitat el fet que no n'és propietari ni responsable, de manera que indica a la persona sol·licitant que hauria de demanar-lo a ICOMOS. Aquesta consideració del Departament pot ser qüestionable, perquè el concepte d'informació pública definit per l'article 2.b LTAIPBG, transcrit al fonament jurídic anterior, té una dimensió essencialment possessiva, definint com a informació pública la que està en poder de l'Administració, amb independència de qui l'hagi elaborada o en sigui responsable. Per tant, si el Departament de Cultura tingués en el seu poder l'informe sol·licitat (que encara no és el cas), estaria obligat a facilitar-lo si algú li demana, en exercici del dret d'accés a la informació pública. A més, també cal tenir en compte que ICOMOS no és una Administració pública als efectes de l'LTAIPBG, de manera que aquesta Llei no empararia l'accés a l'informe sol·licitat si es demana directament al Comitè.

En atenció a les anteriors consideracions, és procedent desestimar la Reclamació, perquè la sol·licitud d'informació de la que deriva no pot ser admesa a tràmit, en aplicació de l'article 29.1.a LTAIPBG. Això no treu que la persona reclamant pugui exercir el dret a accedir-hi, davant del mateix Departament de Cultura, si així ho considera convenient, tan bon punt hagi estat comunicat a aquest òrgan l'informe sol·licitat definitiu.

Així mateix, és procedent declarar la desestimació de la Reclamació sense necessitat d'iniciar el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant, perquè la causa d'inadmissibilitat de la seva sol·licitud apreciada comporta jurídicament la desestimació de la Reclamació, sense que aquesta qualificació sigui susceptible de mediació.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de juliol de 2019, resol per unanimitat desestimar:

1. Desestimar la Reclamació 337/2019 atesa la inadmissibilitat de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva, d'acord amb les consideracions del fonament jurídic 2.
2. Notificar la Resolució al vicepresident del Comitè espanyol d'ICOMOS, que ha participat en el procediment en qualitat de tercera persona afectada.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 337/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.